

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget tager sigte på at gennemføre EF-direktivet om produktsikkerhed (92/59/EØF), der blev vedtaget af Ministerrådet den 29. juni 1992. Direktivet er optaget som bilag til lovforslagets bemærkninger. Direktivet skal være opfyldt af medlemsstaterne senest den 29. juni 1994.

Industriministeren nedsatte derfor i marts 1993 et udvalg vedrørende produktsikkerhed, der bl.a. fik til opgave at fremlægge lovforslag og kortlægge gældende dansk ret på produktsikkerhedsområdet. Udvalget skulle endvidere etablere en afgrænsning mellem den kommende lovgivning og særlovgivningen på dette område, og fremkomme med forslag til, hvordan administrationen af produktsikkerhedsloven og den nødvendige koordination skal organiseres i forhold til de myndigheder, der er ansvarlige for særlovgivningen.

Den 7. oktober 1993 afgav Produktsikkerhedsudvalget Betænkning nr. 1256 med titlen »Produktsikkerhed«. Betænkningen har været udsendt i høring hos interesseorganisationer og offentlige myndigheder. På baggrund af betænkningen og de afgivne høringssvar har Industriministeriet udarbejdet dette forslag til produktsikkerhedslov.

Forud herfor havde Forbrugerkommissionen i sin betænkning 3: Forbrugers retsstilling og retsbeskyttelse (nr. 738/1975) anbefalet, at der blev nedsat en arbejdsgruppe med det formål at fastsætte lovregler om forbud mod salg og markedsføring af farlige produkter.

Baggrunden herfor var, at der ikke i Danmark fandtes en almindelig lov om produktsikkerhed, der åbnede mulighed for at foretage tilstrækkelige effektive indgreb, herunder tilbagekaldelse af varer eller tjenesteydelser, der udgør en akut fare for liv og helbred. Handelsministeriet, nu Industriministeriet, tiltrådte Kommissionens anbefaling og nedsatte i august 1978 en arbejdsgruppe med det formål at vurdere behovet for en generel produktsikkerhedslov og eventuelt at fremkomme med forslag hertil. Arbejds-

gruppen afgav Betænkning nr. 923 i maj 1981. Heri foresloges det at gennemføre en almindelig lov om produktsikkerhed, der skulle finde anvendelse i det omfang, forholdet ikke allerede var reguleret af speciallovgivning om produktsikkerhed.

Efter forslaget var såvel produkter (både løsøre og fast ejendom) som tjenesteydelser omfattet, og enhver person var i princippet omfattet, uanset om det var en forbruger, en erhvervsdrivende eller en arbejdstager. Sikkerhedskrav kunne fastsættes over for ethvert erhvervsmæssigt led i omsætningskæden, fx. producent, importør, grossist og detaillist. På grund af kritik fra erhvervsorganisationerne blev forslaget imidlertid ikke fremsat.

For at gennemføre direktiverne om sikkerhedskrav til legetøj og om produkter, som på grund af deres ydre fremtræden kan forveksles med levnedsmidler (88/378/EØF og 87/357/EØF), blev markedsføringsloven ændret i 1990, idet den blev suppleret med §§ 12a og 12b, der giver den fornødne hjemmel til at fastsætte visse sikkerhedsbestemmelser på dette område.

2. Produktsikkerhedsdirektivet

Formålet med direktivet er at *garantere* at markedsførte produkter, som anvendes af forbrugerne er *sikre*, dvs. at de ikke frembyder risici eller kun minimale risici på personer eller ting. Direktivet har således et højt ambitionsniveau og gælder overalt, hvor der ikke ved andre EFDirektiver er fastsat særlige regler om produktsikkerhed. Samtidig tilsigter direktivet at fjerne tekniske handelshindringer, som en uensartet produktsikkerhedslovgivning ellers ville kunne give anledning til. Baggrunden for direktivet findes i Kommissionens meddelelse af 23. juli 1985 om et fremstød på det forbrugerpolitiske område. Af denne meddelelse fremgår det, at produktsikkerhed er et fundamentalt krav og en forudsætning for etablering af Det Indre Marked. Ministerrådet har i en Resolution af 23. juni 1986 givet sin tilslutning til bl.a. dette mål.

I direktivets art. 2 defineres begreberne *sikkert*